

Z 4 0 1 0

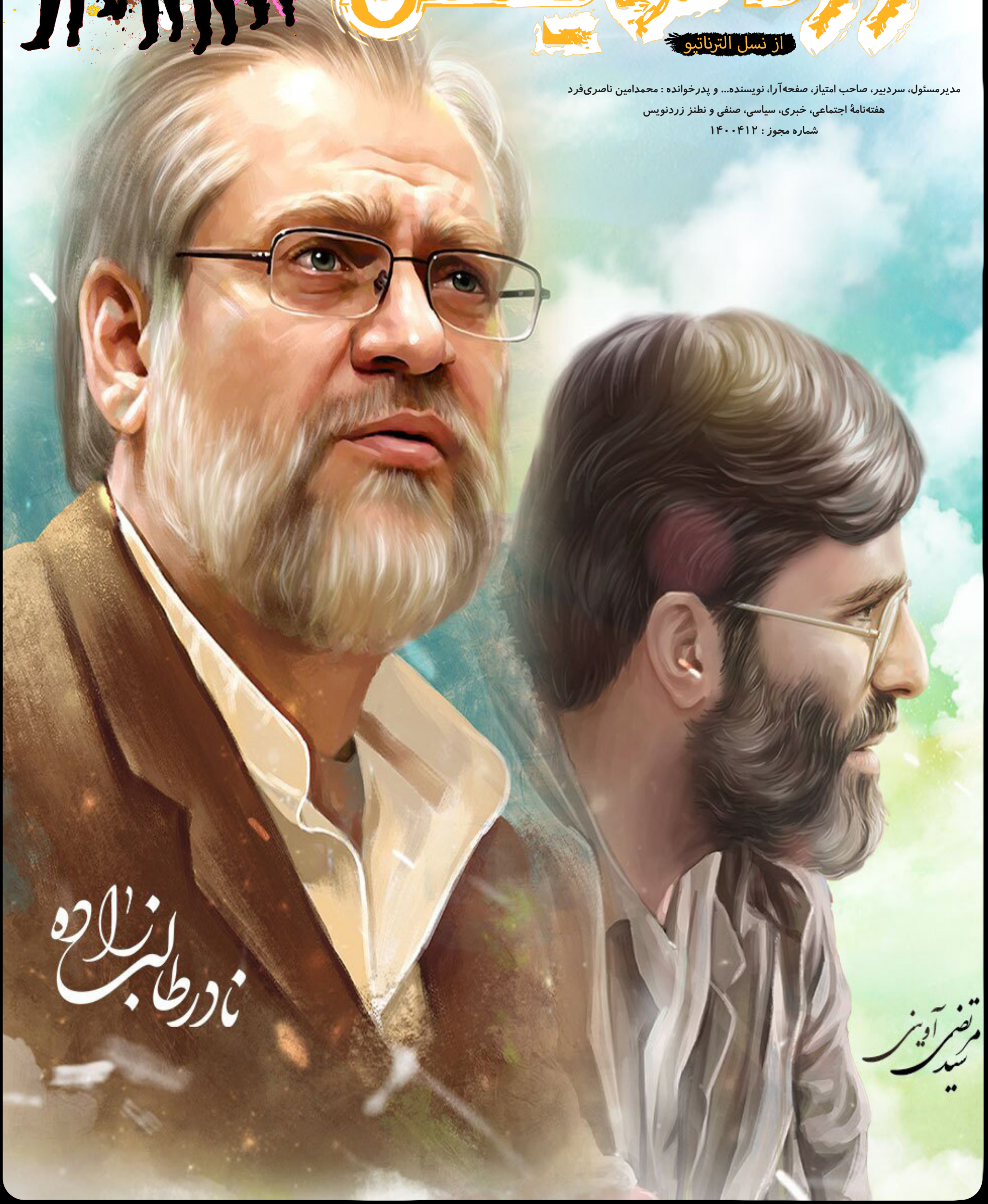


هفته‌نامه اجتماعی، صنفی، خبری، فرهنگی، سیاسی زردنویس
تنها هفته‌نامه دانشگاه فردوسی مشهد

زردنویس

از نسل آنرانیو

مدیرمسئول، سردبیر، صاحب امتیاز، صفحه‌آرا، نویسنده... و پدرخوانده: محمدمبین ناصری فرد
هفته‌نامه اجتماعی، خبری، سیاسی، صنفی و نطنز زردنویس
شماره مجوز: ۱۴۰۰۴۱۲



نادر طالب زنگنه

مترجم آوینر سید

گوش‌های سنگین برای رازهای نادر



«باید خدا را شکر کنیم که در این زمانه زنده هستیم و می‌توانیم کارهایی بکنیم، هرکدام از ما. باید بی‌ملاحظه‌تر و اگر لازم باشد بلندتر صحبت کنیم. همیشه مودب و دیپلماتیک صحبت کردن جواب نمی‌دهد. این فوریت آخرالزمان است. انقلاب اسلامی یک امانت بود. آن جایی که کوتاه آمدیم کشور ضعیف شده... [ما] بخاطر انقلاب اسلامی حاضریم چند ضربه هم بخوریم. مردم نمی‌دانند چرا تحریم شده‌اند که اگر می‌دانستند این شعار مرگ بر آمریکا را بهتر می‌فهمیدند... باید متوجه باشیم که دشمن ما، یک نسخه خیلی وسیع با پول خیلی کلان برایمان نوشته. در طیف‌های مختلف و موضوعات مختلف. ما باید خلاقیت‌های نرم‌تر و سریع‌تری تعبیه می‌کردیم. باید نظام دفاع [رسانه‌ای] امان را اصلاح می‌کردیم که هیچکدام از آنها نشده است.»

در جنگ بوسنی که کمتر از سی روز تا سالگردش هستیم، چه جنگ و تحریم و اتفاقات حج خونین و... «نادر» رازهای این روزگار را گفت و بلند هم گفت. در حداقل در ۸۰ قسمت برنامه تلویزیونی. اما وقتی امروز صحبت‌های ۹ سال پیش‌اش را گوش کنی متوجه می‌شوی که هنوز که هنوز است به خیلی از آنها پرداخته نشده است. نادر دید که خورشید چگونه از مغرب سر می‌زند. نادر دید انقلاب چه قدر ارزشمند است. او احساس کرد که هر اتفاق علیه جمهوری اسلامی توسط هرکسی که باشد چه تأثیری بر آن وعده‌های الهی دارد و هر دفاع از انقلاب گامی است به سوی مهدی (عج). نادر طالب‌زاده دلنشین بود، زیرا اولین اسطوره از جنگ امروز است. جنگی که در میانه آن هستیم. هر قدر که با مبارزات اول انقلاب بی‌گانه بودیم، هر اندازه که دفاع نظامی از خاک و وطن برایمان ناآشنا و غریب است و از آن فقط یاد و خاطره‌ای داریم و باور اسطوره‌های آن دوران و درک نبوغ و ایمان و رشادت‌هایشان برایمان سخت است، اما نادر، فرمانده جنگی است که ما جوانان با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم. و به عنوان کلام آخر نادر همان جوان حزب‌اللهی آتس به اختیار مد نظر رهبر بود. همان که ما باید باشیم.

این روزها از نادر طالب‌زاده و درباره او زیاد شنیده‌اید و نیازی نیست گفته‌های بزرگان را برایتان تکرار کنم، اما آنچه من جوان از نادر طالب‌زاده یاد گرفتم خالی نکردن جبهه و سست‌نشدن و ساده‌نگرفتن این جنگ نوین بود. اینکه نشان دادن دشمن به عنوان یک عنصر خنک و مفلوک چیزی از قدرت او کم نمی‌کند و فقط بر بی‌خیالی خودی‌ها می‌افزاید. از سال ۹۲ که پیگیر برنامه‌هایش شدم چه «راز» شبکه چهار چه «عصر» در شبکه افق فهمیدم که مولفه تاریخ‌پژوهی در رفتار و گفتار و برنامه‌هایش بسیار پررنگ است. انگار نادر در هر سال و دهه و قرن، نقطه عطف را پیدا می‌کرد، به یکدیگر اتصال‌شان می‌داد و وقایع آینده را برملا می‌کرد. هر جایی هم که توانست، در کانون داغ اتفاقات حضور داشت؛ چه